

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область

Оглавление

Адилова Камила.....	2
Ғиззат Өнел	3
Демеуова Аяжан	7
Каирғалиева Айжан.....	8
Қадим Қымбат.....	11
Мыңжасова Елена.....	12
Өтегенов Жарқын	16
Панкратова Анна	17
Рахметоллина Алина	19

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область

Адилова Камила

9 сынып, Дарынды балаларға арналған мектеп,
Орал қаласы
Жетекшісі: Бижанова М.С.

Тәуелсіздік- тәу етер жалғыз кием

Біз, Қазақ елі-тарих пен тағдырдың бұралаңы көп жылдар мен ғасырларға созылған батпан қиыншылықтардың барлығын басымыздан өткерген елміз. Сол зұлым замандардың шеңгелінен арыстанша алысып, жолбарысша жұлысып өткеніміз ақиқат. Тәуелсіздік халқымыздың ғасырлар бойы күресіп келген ұлы мұраты еді. «Ұлтым» деп қан алаңда қасқайып тұрып алған кешегі асыл текті, асқақ рухты аға-апаларымыздың шеруінің межесі тәуелсіздік екенін жыл өткен сайын терең түсініп келеміз.

Біз кешегісі тұлдыр, болашағы бұлдыр халық емеспіз.Салтанаты жарасқан қаласы бар, байтағы ұлан-теңіз даласы бар, аруақ қолдаған бабасы бар, қазіргі саясаткерлердің ішіндегі өз елінде ғана емес, бүкіл әлем танып, үлкен беделге ие болған әйгілі тұлға Нұрсұлтандай көшбасшысы бар ел екендігімізді мақтан етемін.

«Еңсемді көтерер елім бар» деп өз еліне сенген Елбасы «Ел көшін бастау- маған сын, мені қостау-елге сын» деп үміт артады. «Жырақтағы жұртың жаутандап қарап, отырса, кісінің жаны қайтіп жай табады?»-деген жан тебірнетерлік сөзін оқып, мен өз елімнің басшысын одан сайын жақсы көріп кеттім.

«Еліңнің ұлы болсаң,еліңе жаның ашыса, азаматтық намысың болса, қазақтың ұлттық жалғыз мемлекетінің нығайып көркеюі жолында жан терінді сығып жүріп еңбек ет.Жердің де, елдің де иесі өзің екенінді ұмытпа!» - деген мемлекет басшының сөздері біз үшін ұлы өсиет емес пе?!Мейлі сен патша, не қойшы бол,атамекеніңнен табаның тайса –жетімексің...Қазақ елінің озып, үдеген кезі де,тозып, жүдеген кезі де аз емес.Соны шын жүрегімен сезе білген Елбасымыз әлемдегі дамыған мемлекеттердің бай тәжірибесін таразылай отырып, тәуелсіздігін жаңа алған еліміздің жаһандық өркениет көшіне қосылуының бірден-бір дұрыс жолын нұсқап жүзеге асыруда.

Қазақ өзімен өзі тату болмай, өзгемен ешқашан да тату бола алмайды.Қазақты еш уақытта сырттан жау алған емес, қазақ әлсіресе алауыздықтан әлсіреп, күшейсе бірліктен күшейген.Бойында қаны, намысы бар әрбір азамат енді тәуелсіздікті қалай кемелдендіреміз, елдің көсегесін қайтсек,көгертеміз деп ой-санасын қамшылауы керек.

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область

Біз бүгінде тәуелсіздігімізге жиырма үш жыл толған ел болып, басқаға жалтақтайтын күннен кеттік. Қоғамның саяси тұрақтылығы мен бірлігіне жеттік. Қысқасы, егемен ел болудың ең ауыр белесінен өттік.

Азаттықты аңсаған ерлеріміздің ерен ерлігі мен төккен тері текке кетпей, аталар арманы ақиқатқа айналған біздің «Қазақстан» деген айбынды да айбарлы мемлекетіміздің, өрлігімен өз орнына таласқан төрткүл дүние саясатта санасқан мәңгілікел- Қазақстанымыздың жұрты аман, елі тыныш болғай!

Ғиззат Әнел

9 сынып, №38 мектеп-лицей

Орал қаласы

Жетекшісі: Ажкеева Г. А.

Ұлттық мүдде- ел қазығы, ел бағы.

Шұғыласынан нұр шашып, өз жылуымен жыл басы Наурыз да келді. Қос етек көйлектері желбіреп, үкілері үлбіреп, шашбаулары сылдырап, басқан іздері білінбей, белдерін қынай байлап, қазақ киімін киген менің сыныптастарым Наурыз мерекесіне дайындалуда. Қарағанда көз тоятын мұндай әдемі ұлттық киімге бай сән өнері, күмбірлеген күй өнері, әуелеген ән өнері, таң қалдырған би өнері, ұлттық спорт, тағылымға толы ұлттық салт-дәстүр – бәрі менің ұлтымның тамырын тереңге жайған текті халық екендігінің дәлеліндей. Мен өзімнің қазақ болып жаралғанымашын бақыттымын. Басынан «ақтабан шұбырынды, Алқакөл сұламаны» өткеріп, жетпіс жылдың үстінде қызыл империяның құрамында болған біздің елімізге, ұлттық құндылықтарымызға қызыға да қызғана қараған көршілеріміз көп болғанына тарих дәлел: күштеп отарлау саясаты, ұжымдастыру, ұлт интеллигенттерінің репрессияға ұшырауы тарихқа қанмен жазылған кезеңдер еді. Осы сұрапылдарда ұлтымызды ұлт ретінде жойылудан сақтаған ұлттық сана, ұлттық мүдде, ұлттық құндылық еді. Әр шаңырақ жасырын баласын бесікке салып, сүндетке отырғызып, шаңырақ көтеріп, Наурыз тойлап, көрісіп, салт – дәстүрді сақтап, келер ұрпағына жеткізді. Сондықтан да жерлесіміз Ж.Молдағалиев:

Мен қазақпын мың өліп, мың тірілген,
Жөргегімде таныстым мұң тілімен.
Мен мың да бір тірілдім мәңгі өлмеске
Айта бергім келеді, айта бергім,

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область**

- деп жырлады. Ата - бабаларымыз көздің қарашығындай сақтап, аманаттаған ұлттық құндылықтарды сақтау жүрегінде «мен – қазақпын!» деген әр қазақ баласының борышы деп білемін. Ереуіл атқа ер салып, найзамен ел намысын қорғаған бабалар заманы өтті. Бейбіт өмірде аттандамай келіп, қойны-қонышыңа кіріп, «төр менікі» дейтін жымысқы жаудан қорғанар сақтық пен барымызды әлемге паш етіп, мақтана көрсететін сұңғылалық менің замандастарымның бойынан табылатынына сенемін.

Патриот деген кім? Ол жарқыратып, жалаулатып, көрсетіп істейтін іс емес. Ол – пенденің өзінің ұлт перзентімін деп ұлттың «мен» дегізерлік қасиеттерін тануы.

Ол – пенденің ұлттық мүддеге табынуы.

Ол – пенденің қара басының мақсатын ұлттық мүддеге бағындыруы.

Ол – пенденің ұлт үшін қабырғасы қайысып, қара нардай тартқан жүктен майысып, ағынан жарылуы.

Ол – пенденің өз ұлтының шыққан тауы биік болсын деп, мәртебесі басқа халықтардан озсын деп, жеңісіне сүйсініп, сүрінгеніне күйініп, қуануы мен қамығуы.

Ол – пенденің ұлтынан қол үзгенде өзегі өртеніп, көңілі құлазып, барын жоғалтқандай, аңсап сағынуы.

Ол – ұлт басына күн туғанда ұлтын сүйгіш жанның керек жерден табылуы, ұлт намысын қорғауға дайындығы керек.

Қорытып айтқанда, ұлттық намыс өз ұлтының «мен» дегізерлік қасиеттерін қызғыштай қорғайтын, ұлтты іргелі, жоғары деңгейге көтеруді аңсайтын да қолдайтын, ісімен де күшімен де ұлттық намыс туын көтеріп, қара басын, керек болса, мәңгілікке жолдайтын қаракет иесі. Әр патриот өзінің ұлттық санасына мығым болуы керек. Ал ұлттық санаға идеология, психология, менталитет, патриотизм, тәрбие жатады. Ғасырлар бойы советтік өмір салтымен мәжбүрлеп, жоғары билікке қарсы келмей, езгіде болуға үйренген халқымыз өзінің ұлттық киімін тек ұлттық мерекелерде киетін жағдайға жетті. Тәуелсіз еліміздің жаңаша келбеті, менің ойымша, еуропалық үлгіде даму үстінде. Демократиялық принциппен халықтың басын біріктіретін ұлттық идеяны қалыптастыру тәрбиеге негізделеді. Тәрбие – тал бесіктен басталады. М.Жұмабаев: «Ұлт тәрбиесі баяғыдан бері сыналып, көп буын қолданып келе жатқан тақтақ жол болғандықтан, әрбір ұлттың баласы өз ұлтының арасында өз ұлты үшін қызмет ететін болғандықтан, әрбір тәрбиеші баланы сол ұлт тәрбиесімен тәрбие қылуға міндетті», - деп, «Педагогика» еңбегінде жазып кеткендей, әр ана қызына кілем, алаша, киіз басуды үйретсе, әкелеріміз ұлдарына асыл тастармен әшекейлеп, алтын-күмістен жасалған зергерлік бұйымдар жасауды үйретсе нұр үстіне нұр болмас па еді. Салт-

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область**

дәстүріміз қажет уақытта ақылы қызмет көрсететін асабалардың деңгейінде қалмай, ата-әжелеріміздің жеткізуімен әр шаңырақта күнделікті қолданылса екен. Ұлтымыздың ұлт болып қалыптасып, дамуы үшін ұлттық санадан кейін маңызды орын алатын – ұлттық құндылық. Ұлттық құндылыққа ұлтымыздың мәдениеті мен әдебиеті, өнері мен спорты жатады.

Егерде ұлттық мәдениетке келетін болсақ қазақ халқы өзінің тұрмыс-тіршілігіне бейімделген ежелден өзінің ұлттық мәдениетін қалыптастырды. Ол мәдениет негізінен көшпенді өмір салтына бейімделген болатын. Сондықтан қазіргі қазақ мәдениетін еуразиялық ұлы дала көшпенділерінің мұрагері деуге болады.

Қазақта «ата-қоныс» деген ұғым бар. Яғни, «ата-қоныс» қазақ үшін киелі жер болып саналады және осы көшіп-қонып жүрген жерлердің тауы мен даласы, өзен мен көлдері, орманы мен құмы қазаққа өте ыстық, әрі қасиетті болып көрінеді. Сол себепті қазақ халқы аңыз-әңгімелерінде, өлең-жырларында өзінің өмір сүретін табиғат ортасының сұлулығы мен әсемдігін творчестволық шығармашылыққа арқау еткен.

Ұлт пен тіл еш уақытта ажырамайтын, бірімен-бірі кірігіп, бөліп алуға болмайтын нәрсе. Ұлттың ең негізгі қасиеті – қабілетінде, ал қабілет ойлаумен байланысты, өз кезегінде ойлау деген нәрсені құрайтын – тіл. Осыдан тиісті қорытындылар жасауға болады. Ұлттың рухы тілдің мазмұнын рухтандырып тұрады. Рухсыз тіл – тіл емес. Дүние жүзінде жасанды тілдер бар. Осы пікірмен сабақтас классик жазушы Мұхтар Әуезов: «Бұл дәуірде өз тілін, әдебиетін білмеген, қадірлемеген адам толық мәнді интеллигент емес деуге де болады, себебі, ол қандайлық мамандық білімі болса, рухани ой-тәрбиесінде сыңар жақ азамат болады. Тегінде, қай мамандық саласында жүрген адам болса да, шын интеллигент дәрежесіне жету үш әдебиетті білу жалпылығы ортақ шарт. Ана тілінен бірнеше жағдайлар себеп болып ажыраған ел «азған» ел атанып, кейіннен аты өшіп, ұрпақтары бұршақша бытырап, қардай еріп, құмға сіңген судай дерексіз жоғалып кеткенін тарихтан кездестіруге болады. Ондай сормандай ел бұрынғы кезде аз болмағандығына тарихта дәлелдер аз емес», - дейді.

Ұлттың болмысын, басқалардан ерекшелендіріп тұратын маңызды рухани табиғатын түсінген Алаш қайраткерлері әрқашан тіл мәселесін ұлттан бөліп қарамаған. Мәселен, А.Байтұрсынұлы «Ұлттың сақталуына да, жоғалуына да себеп болатын нәрсенің ең қуаттысы – тіл. Сөзі жоғалған жұрттың өзі де жоғалады. Өз ұлтына басқа жұртты қосамын дегендер, әуелі сол жұрттың тілін аздыруға тырысады. Егерде біз қазақ деген ұлт болып тұруды тілесек қарнымыз ашпас қамын ойлағанда, тіліміздің де сақталу қамын қатар ойлауымыз керек» десе, М.Шоқай «Ұлттық рухтың негізі – ұлттық тіл»,

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область**

М.Жұмабаев «Ұлттың ұлт болуына бірінші шарт – тіл. Ұлт үшін тілінен қымбат ешнәрсе жоқ» деген құнды ой-тұжырымдар жасайды.

Қазіргі қоғамда шалағай тілді қазақтар, еуропалық мәдениетке еліктеп, өз ұлтының құндылықтарын «ескіліктің қалдығы» деп мойындамайтын қалалық қазақтар да бар, бірақ менің қатарластарымда өзінің ұлттық мүддесін қорғай алатын ұлтжанды патриоттар көбірек. Қай қоғамның да жақсы және жаман жағы бар. Белгілі ақын, қоғам қайраткері М.Шаханов бұндай шалағай қазақтарды «компьютер басты жарты адамдар» деп теңейді. Жүрегінде ұлттық сезімі жоқ, ана тілінде сөйлеуге, ата салтын құрметтеуге намыстанатын замандастарымызды Абай атамыз айтқандай «толық» адам дей аламыз ба? Оның жансыз компьютерден айырмасы қайсы?»,- деп суреттейді. Ұлттық тәрбие барысында ұлттық сананы қалыптастыру ең маңызды шарттардың бірі десек қателеспейміз. Қазіргі жаһандану кезіндегі Батыс өркениетінен біздің алатынымыз да бар, ысырып тастайтын тұстарымыз да бар. Алатын тұстарымыз қатарына батыстың технологиялық жетістіктерін, экономикалық өндірісті ұйымдастыру тәжірибелері мен ғылыми-техникалық мәдениетін қабылдау сияқтыларды атауымызға болады. Батыстың білімі, ғылымы, техникасы, технологиясы, біздер үшін өте қажет десек те, Батыс өркениетіне шамадан тыс еліктеушілік – жақсылықтың нышаны емес. «Батыстың технологиялық жаңалығына ұмтылу, экономикалық өндірісті ұйымдастырудағы жетістіктерін игеру – қажеттілік, ал одан керісінше бүгінгі күнде рухани тапшылыққа айналып отырған ізгілік, кісілік, адамгершілік, бауырмалдық, әдептілік, тәрбиелік мазмұн іздеу – бос әурешілік. Өкінішке орай, Батыс өркениеті бұл тұрғыда ешқандай жетістікке жеткен жоқ, қайта тоқырауға ұшырады. Мысалы, дәстүрлі қазақ қоғамы мәдени құндылықтарды ешуақытта тауар деп қабылдамайды, негізгі ұстанымы бойынша қоғамның шаңырағын шайқалтпай ұстап тұруға тиіс тетік, өмірлік ұстын ретінде қарастырады. Ал Батыс өркениетінде бұл тұрғыдағы ұстаным мүлдем басқа, олар мәдени құндылықтарды тауар ретінде қабылдамайды, мақсат – сату және пайда табу. Уақыт қанша аз жұмсалса, сонша пайдасы көп». Қазақ қоғамы қазір қарқынды түрде жүріп жатқан жаһандану үрдісінің ықпалынан өзі қаламаса да, оқшау бола алмайды. Жаһанданудың қауіпті тұсынан арылу үшін, әрбір ұлт, әрбір этнос, әрбір мемлекет өзінің болмысына бейімдеп сіңіре алу керек.

Әрине, жаһанданудан ешкім де құтыла алмайды. Оған тек бейімделу керек, ал бейімделе алмағандар құриды. Бірақ бейімделу дегенді өзгенікін толық қабылдау деп үкпау керек. «Бізге дәл қазіргі заманда батыстың желімен домалай жөнелетін қаңбақ ұрпақ керек емес, пайдасын алып, зиянын бойына дарытпай, дауылына міз бақпай қасқайып қарап тұратын тамыры ұлт рухына терең бойлаған мәуелі бәйтерек керек. Сондықтан біздің міндетіміз – рухы

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область**

биіу ұрпақ тәрбиелеу». Бірақ, бір құмалақ бір қарын майды шірітеді дегендей, қоғам болып соларды дұрыстауға ат салысуымыз қажет. Орыс тілді қазақтың жанұясында тәрбиеленген кейбір сыныптастарымның өз ойын жеткізуде қиналғандығына қарап, оларды қатты аяп кетемін және түсініксіз дөрекі сөз айтып қоймаса екен деп қорқып отырамын. Басқа ұлт өкілдері қазақша бұлбұлдай сайрап тұрғанда, бұл қателікті түзер күн келді, түземесек, өзімізге мін.

Қазақстанда «Үш тұғырлы тіл» туралы мемлекеттіке бағдарлама жүзеге асырылуда. Өз тілін игермеген шалағай өзге тілді оқсата ма? Олай болса, «қазақ тілі – тек дау-дамайдың тілі болмасын», -деген елбасы саясатын ұстанып, келешекке ұлттық мұраларды жеткізер борышымызды адал атқаруымыз керек. «Қалың елім қазағым» деп өткен Абайдың, дала наркескені Махамбеттің, алашым деп аласұрған Әлиханның, қазақты Парижге танытқан Әміренің, шалықтап билеген Шараның, мазмұнды мүсіндерімен елге танылған Әбілханның, айбынды батыр Бауыржанның, шешендіктің шебері Әбіштің ұрпақтары, біздер, қазақ жастары, ұлттық құндылықтарымызды дәріптеп, сақтай аламыз. Ұлт намысы үшін күресуді қазаққа ешкім үйретпеген, біздің ұлт қойдай жуас көрінгенмен, ешқашан намысты қолдан бермеген. Олай болса, еліміздің егемендігімен қайта жасарған еліміздің ерекшелігі ұлттық құндылықтарымыз ұмытылмақ емес.

Демеуова Аяжан

7 сынып, Жаңажол орта мектебі
Казталов ауданы

**Еліміз артып отырған үлкен жауапкершілікке лайық
болу – біздің тікелей міндетіміз**

Тәуелсіздік... Осы сөзде қаншама мән, шаттық, бақыт жатыр десеңізші! Осы бір ғана сөз елдің тыныштығын, азаттығын, бостандығын, ынтымағын білдіреді. Осы тәуелсіздікке жету үшін қанша аға-апаларымыз тер төккен. Міне, сол бір ғана сөздің арқасында алтын күн аспанымызда нұрын шашып тұр. Біздің ел – азат ел! Тәуелсіздігінің жиырма жылдығын тұғырға байлаған асқақ ел. Осы жиырма жыл ішінде талай жетістікке, талай күйініш-сүйінішке бөленіп, талай өрлеудің жолында келе жатырмыз. Еліміздің кірпішін қалаған Елбасымыз бар.

Ал біз болсақ, тәуелсіздіктің туы желбіреген жас ұрпақпыз. Ел сенімін ақтар ұланбыз. Елбасымыз бізді бекерден бекер «Жас Ұлан», «Жас Қыран» деп атамаған. Бұның астарында үлкен мән жатыр. Бізді қырандай қырағы,

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область**

тұлпардай жүйрік болсын деп, бізге көп көңіл бөлген. Арнайы төсбелгі мен галстуктері бөлінді. Бұл дегеніміз біздің нағыз Ұлан, Қыран атануымыз. Яғни, осы атаққа ие болғандықтан, сол атаққа сай болуымыз керек. Ата-бабамыз аңсап келген тәуелсіздікті қазіргі таңда мемлекет болып, ел болып өзінің баға жетпес нәзік байлығын біздің алақанымызға тапсырғалы отыр. Сондықтан да еліміздің ертеңі мен бүгінгі, атар таңы мен батар күні біздің қолымызда.

Еліміз артып отырған үлкен жауапкершілікке лайық болу – біздің тікелей міндетіміз. Осыны бір сәтке де есімізден шығармай, өз-өзімізді қазірден бастап тәрбиелеуіміз қажет деп білеміз. Өйткені, біз сонау «Ақтабан шұбырынды» да өз елін жаңғар шапқыншыларына бермей алып қалған Абылайдың, қанды майданда жігерлі бола білген Бауыржанның, сонау майданда елі үшін төсін оққа тіккен қазақтың батыр қаздары Әлия мен Мәншүктің, сонау ижаңбырша жауған оттың арасында Берлиннің биік шыңына алғаш туымызды тіккен Р. Қошқарбаевтің, сонау 1986 жылы 16 желтоқсанда тәуелсіздік жолында құрбан болған Ләззат пен Қайраттың ұрпағамыз. Осыншама адамдардың қанына боялып, қиындық пен уысымызға түскен тәуелсіздігімізге немқұрайлы қарауға біздің қақымыз бар ма? Елімізді дамыға елдердің алдыңғы қатарына енгізіп, ата-бабамыз өсиет етіп қалдырған кең-байтақ даласын бүкіл әлемге мойындатып, ұрпақтан ұрпаққа табыс ету біздің тікелей міндетіміз деп білеміз.

Біздің әрбір таңымыз бойымызға ата-бабаның қанымен сіңген отан сүйгіштікпен, еліне, жеріне деген ар-намысымызбен атауы керек. Біздің бағындырар биігіміз, алар шыңымыз әлі алдымызда.

«Жас Ұлан» - сені өз міндетіңе жауапкершілікпен қарауға шақырамыз!!!

Каирғалиева Айжан

8 сынып, Қ. Мырзалиев мектеп

Казталов ауданы

Мен Тәуелсіз елдің ұланымын

Өздеріндей өр намысты жас өркені бар елдің

Ешқашан да еңкеюге тиісті емес жалауы!

М. Шаханов

Қазақстан – қазақ халқының ата-баба мекені, ежелгі қонысы. Еліміз өлшеусіз табиғат байлығымен ғана емес, ең алдымен сан түрлі ұлттардан құрылған халқымен ерекшеленеді. Тарихы сан ғасырдың тереңіне кететін халқымыздың қазақ аталған бертінгі дәуірінде ел бастаған көсемдер, сөз

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область**

бастаған шешендер, «ертеден шапса, кеште озған, ылдидан шапса, төске озған» жүйрік ақындар, ердің құнын екі-ақ ауыз сөзбен шешкен дана билер, қалың жауға қарсы шапқан ержүрек батырлар, ел қамын жеген ардақты аналар аз болмаған. Олардың есімдері халық аузында да, жазба әдебиеттерде де өз орнын тапқан.

Жұмыр жердің тыныс тіршілігін жіті бағып, оның тағдырын, асылы мен жасығын тарих таразысына салып, зерделеген – ұлы көне өмір көші. Осы көште қарға тамырла қазақ халқының қатпар-қатпар тарих қойнауына көз жүгіртсек, шулы ғасырдың жұмыр басты пенденің шақшадай басын шарадай етіп, шаршы топты шырғалаңға тартқан шағы да, еьегін жаспен жуған қасіреті де жеткілікті.

Өткен талай замандарда ата-бабам аңсап кеткен азаттық, Тәуелсіздік ұғымы – қастерлі де қасиетті ұғым. Тарих парақтарын саралап қарасақ, қазақтың өрлігі мен ерлігі, қайсарлығы мен қайтапас мінезі, жаужүректігіне куә боламыз. Иә, жері мен елі, Отаны үшін аянбай қызмет етіп, әділдікті жақтап, шындық жолын қуып, жанын пида етуге әрдайым дайын болған батырларымыз аз емес қой. Сол батыр бабаларымыздың ұрпағы, бүгінгі жастар – бабалар аманаттап кеткен ұлан-ғайыр жердің иесі, ел ертеңі.

Еліміздің жедел дамитынына сенімдімін. Себебі, елдің болашақта тізгінін ұстайтын ұлдарымыздың бойында тектілік, дарын бар. «Қазақтар талай жерде тұтасымен қырылып қалуға шақ қалды. Бірақ, өмірге құштарлық қайтадан жығылған еңсені көтеріп, тәуекелге бел буғызады», - деп Елбасымыз Н. Ә. Назарбаев айтқандай, арттағы ерлігімізді мақтан тұтып, жарқын болашағымыздан үміт күткен жас ұландармыз.

«Не деген бақытты еді келер ұрпақ» деп ХХ ғасырдағы қазақ өлеңінің хас шебері Қ. Аманжолов жырлағандай, тәу етер тәуелсіздігін аталған тұстағы қазақ жұртының ұл мен қызының бақ-тәлейі бөлек-ақ. Олай дейтінім: білектің күші, найзаның ұшымен келіп, Абылай хан арман еткен тәуелсіздік, еркіндікке қол жеткіздік.

Тәуелсіздік туын ұстап жоғары,

Бүгінгі ұрпақ – болар елдің ертеңі! – дегендей, ел болашағы – жастардың қолында. Қазір ХХІ ғасыр – жаңа ұрпақ кезеңі. Сондықтан Елбасымыз бен Үкімент жастардың апалы білім алуына жете көңіл бөліп отыр.

«Болашақ» бағдарламасы бойынша жүздеген дарынды баралар шет елдерде білім алуда. Облыс орталықтарында дарынды балаларға арналған мектеп-интернаттар бар. Барлық мектептер компьютерлендірілуде, жаңа оқу орындары ашылуда. Айта берсек, жасалған жақсылықтарға біздердің, жастардың, жақсылықпен қайтарымы болуы керек. Бос сандалыс, жүріс пен «дайын асқа тік қасық» тірліктен гөрі, ел болашағы – басқа емес, біздер екенін толыққанды ұғуымыз қажет. Мемлекетіміздің болашағы бізге тәуелді.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область**

Сондықтан ел дамуына үлкен үлес қосуымыз қажет. Соның бір дәлелі – «Жас Ұлан», «Жас Қыран» ұйымдарының мүшелері.

«Жас Ұлан», «Жас Қыран» балалар мен жасөспірімдер ұйымына 2-толқын қабылдау рәсімі өтіп, оған біздің мектебімізден ең белсенді деген бірнеше оқушы қабылданды. Бұл – біздің мектебіміз үшін үлкен мақтаныш. Жас Ұланға қабылданып, мойнына галстук, кеудесіне төсбелгі тағылған оқушылардың жүзінен патриоттық сезімдері, өз Отанына деген берік сенімділігі мен махаббаттары есіп тұрды.

Біз – еліміздің патриотымыз, сондықтан, негізгі тірегіміз мемлекетіміз болып табылмақ. Мұндай ұйымда мектебіміздің ең белсенді және ең білімді оқушылармен жұмыстану – мен үшін үлкен мақтаныш. Тәуелсіз елімнің шынайы патриоты болғандықтан Елбасымыздың бастамасымен құрылған «Жас Ұлан» ұйымына мүше болу үлкен жауапкершілікті талап етеді. «Еліңнің ұлы болсаң, еліңе жаның ашыса, азаматтық намысың болса, қазақтың ұлттық жалғыз мемлекетінің нығайып-көркеюі жолында жан терінді сығып жүріп еңбек ет. Жердің де, елдің де иесі өзің екенін ұмытпа!» - деп Елбасымыз айтқандай, мен бүгін партада отырған шәкірт болсам, болашақта жоғары білім алып, елімнің дамуына өз үлесімді қосқым келеді.

Отан! Бүгінгі таңда саған деген махаббатымды үздік оқуыммен, өнеріммен, талабыммен, бақытты болашаққа ұмтылысыммен дәлелдермін!

Еліме деген махаббат-жүрегімнің түкпірінде орналасқан мәңгі алауы өшпес жанып жатқан шырақ. Жалын маздайды, жанады, от болып лаулайды. Оны Сібірден соққан суық жел де өшіре алмайды, көзімнен жас шығаратын ызғарлы аяз да, мейлі, жер айналып, тау құлап, аспан көшсін, бірақ Отанға деген адал махаббатымды ешқандай құбылыс өшіре алмайды.

Отан! Аман бол сен! Сен барда мен сенің перзентің, қанатыңмын! Сенің кәдеңе жарасақ – сол бақыт! Елім, жерім деп еміренген өршіл ақын Мағжан:

Арыстандай айбатты,
Жолбарыстай қайратты.
Қырандай күшті қанатты,
Мен жастарға сенемін!

– деп болашаққа жастарға үлкен сенім артқан. Ғасырдан ғасырға жібек желі болып жалғасып келе жатқан балалар аманатын орындап жалғастыру біздің еншімізге тиген ардақты іс екенін жүрегімізбен сезініп, мақтан етеміз! Себебі, біз – көркейіп, гүлденіп келе жатқан бейбіт те тыныш, Тәуелсіз еліміздің Жас Ұланымыз!

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область**

Қадим Қымбат

10 сынып, М. Мәметова атындағы №27 мектеп
Орал қаласы

Ерлік - ұрпаққа ұран, елге – мұра

Ұшқан құстың қанаты талып, шығысынан шыққан күн батысына әзер жететін кең жазиралы даланы мекен еткен қазақ деген іргелі елміз. Ғасырлар бойы осы кең дала төсін тұлпар тұяғымен дүбірлеткен бағы мен соры кезектесе отырып, досқа ақ пейілін, қасқа найзасын, дауға қылышын сілтеген ата-бабамыздың ғұмыр бойы аңсағаны да, тілегені де - еркіндік. Болашақтан үмітін үзбеген аға ұрпақ тағдырлары қаншама рет тағдыр таразысына түсіп, қыл үстінде тұрса да «кұт дарып, қыдыр қонған» туған жерді көздің қарашығындай сақтай білді. Теңдік пен татулықты, елдік пен еркіндікті ту етіп ұстаған «бастаса қолдың көсемі, сөйлесе сөздің шешені» болған аталарымыз бен найзаның ұшы, қылыштың қыры, садақтың жебесіне тайсалмай қарсы тұрған аға-апаларымыздың арқасында еліміз «ақ түйенің қарны жарылған» тәуелсіздік таңына жетті.

Тәуелсіздік... Қандай ыстық, қарапайым әрі қасиетті сөз. Осынау қасиетті ұғымды аңсап күткен қазақ баласы екі жарым ғасыр бойы дұғадай жаттап, ұрпақтан-ұрпаққа найзаның ұшы, қылыштың жүзімен, ата-баба қанымен аманат етті, намыс жігерін болат кездіктей жаныған батыр бабаларымыздың азаттық жолындағы күрестері-осының жемісі.

Тәуелсіздік бізге оңайлықпен келген жоқ. Бүгінгі ұрпақ егемендік ғасырлар бойғы күрестің, «Елім-жерім» деген жан дауыстың, қасық қандарын қиып, елі үшін жанын пиде еткен аға-апаларымыздың қанымен келгендігін есте сақтағанымыз жөн.

«Ерлік - ұрпаққа ұран, елге – мұра» деген бабалар өсиетін бойына дарытқан халқымыз бүгінде жас ұрпақтың бойындағы патриотизмді дамыту үшін зор көңіл бөлуде. Елбасының бастауымен ұйымдастырылған балалар мен жасөспірімдерге арналған «Жас Ұлан» ұйымы – осының айқын көрінісі. Біз, жастар, «Бір жеңнен қол, бір жағадан бас шығарып», бір қозғалысқа бірігіп, биік асуларды бағындыруымыз қажет. «Жас Ұлан» ұйымы осы игі істердің бастауы деп ойлаймын. Осы орайда жас ұрпақтың болашағына алаңдаулы Нұрсұлтан атамыз бен еліміздегі белсенді жастардың ойы ұштасып жатқандай. Себебі құрамына оқу үлгерімімен, үлгілі тәртібімен көзге түскен үздік оқушыларды қабылдайтын ұйымның мақсаты - еліміз деп еміренген, батыр да дана, ақылды да айбарлы, сәулелі де сезімді, ұшқыр да озық ойлы, саналы да үмітті ұрпақ тәрбиелеу болып отыр. Бүгінгі кезде рухани дүниесі кең, ұлттың сүйетін, білімге деген құштарлығы мол, дәстүрімізді, ұлттық

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область**

құндылықтарымызды қастерлейтін жас азамат қалыптастыруда ұйымның атқарар жұмыстары көп екендігіне сенімім мол. Қазіргідей жаһандану кезеңінде ұлттық құндылықтар әлсіреп, замандас ұл-қыздарымыз қазақы болмысымызға сай келмейтін әрекеттерге бой ұрып жатқан бүгінгі заманда қоғамымызға осындай ұйымдар қажет-ақ. Менің ойымша, жас ұрпақты ұлтжандылық рухта тәрбиелеу үшін ұлттық идеологиямыз мықты болуы керек. Сондықтан да осындай ұйым тәуелсіздіктің алғашқы жылдарында-ақ құрылуы керек еді деген ой да келеді. «Дегенмен, ештен кеш жақсы» дегендей, ұйым жас өскіндердің талай ізгілікті шарасына арқау болып, тәрбие жұмысына жәрдемін тигізіп, патриоттық сезімнің мән-мазмұнын байыта түсетініне кәміл сенемін.

Иә, мен күні күлімдеген, таңы жарқыраған тәуелсіздіктің жиырмасыншы жылын артқа тастаған ұлан-ғайыр кең даласы, жаны жайсаң жомарт халқы бар Қазақстан деген үлкен әрі қуатты елдің ұланымын. Ел тәуелсіздігінің болашағы мен тағдыры жастардың саяси-азаматтық, рухани бағдар – ұстанымына, патриотизміне, қандай азаматтық құндылықтарды қастерлеп бағалайтындығына тікелей байланысты. Сондықтан да туған жерімізді, телегей теңізімізді, ұшар басын мәңгі қар басқан зеңгір тауды, көкпенбек орман-тоғайды, көз жеткізгісіз даламызды қорғап, қастерлеу егеменді елдің төл перзенттері, тәуелсіз мемлекеттің ұландары-біздің міндетіміз деп ойлаймын. Елбасымыз Н.Ә. Назарбаев: «Болашақтың іргесін бірге қалайық!» дегендей, болашағымызды бірге кемелдендірейік, Жас ұландар!

Мыңжасова Елена

10 сынып, №38 мектеп-лицей

Орал қаласы

Жетекшісі: Тасқарина Г. Ү.

Қасиетті мекен, тарихым-елімнің нұрлы бағысың!

Бүтін ек біздер, бір едік –
Шаршысын көрген шалдардың.
Жүрекке әсем жыр егіп,
«Отан!» деп ойлы қалды әр күн
Жат өлке солай төрі боп,
Таққанбыз тағдыр жолға сын.
Бәрібір өстік Бөрі боп,
Бабамыз Көкжал болған соң...
Сабыр Адай.

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область**

Иә, бізге белгілі киелі ұғымдар көп-ақ. Солардың қатарына қастерлі байлығымыз-Отанымызды, еліміз бен тарихымызды жатқызамыз. Қасиеттілердің қасиеттісі- осы сөздерді мадақтай айтсақ, алдымен, тауының басын-жайлау, етегін-қыстау, ойын-егістік алған, өсіп-өнген, қыстаудан көктеуге, көктеуден жайлауға, жайлаудан күзеуге көшіп-қонған, адамзат баласының тарих көшіне ілескен халқымыздың тоқсан толғаулы тағдыры көз алдымызға келеді. Бүгінгідей ұлттық патриотизм турасында толғаулы ойларымды ортаға салар сәтте, алдымен, өзекті ойымды өткен тарихқа құрмет және бабалар рухына тағзым етуден бастаймын.

Тағдырдың талай тауқыметі мен тепкісіне кейде төзе, кейде қабырғадан қан кешіп қарсыласа жүріп, ата-бабалардан мирас болып қалған ұлан-ғайыр мекеніне ықылым заманнан бері иелік етіп келе жатқан жаужүрек те дана халқымыз қашан да ел басына күн туған қысылтаяң шақта елінің азаттығы мен егемендігі үшін жасқанбады. Халқымыз қай кезеңде де жалаң кеудесін жау оғына тосты. Өр кеуделі батырларды туғызды. Сонымен қатар, тарих-ана тумысынан бойында намыс оты тұтанған, сол отты жасындай жарқылдатып, халқының тәуелсіздік жолындағы жорығына ту етіп ұстап, ақыл- парасаты мен санасын сәйгүлік қып мінген Күлтегін, Білге қаған, Оғыз, Алып Ер Тұңға, Томирис тағы басқа да түркілік тұлғаларымен әлемге аян болды. Көне түркі жазбаларында: «Түбінде бәрімізді осы топырақ жер қорек қылды. Бірақ киеден айырылу біз үшін дұрыс болмас» деген сөз бар. Нұрдан жаралған қаракөктің тұқымы арғы түркілердің бүгінгі ұрпағы бабаларымыздың үстемдік, жаугершілік құрған заманда да теңдікке, тәуелсіздікке қол созғандығын байқатады.

Иә, рауандап XX ғасыр туғанда, халқымыздың қалғып бара жатқан рухын дір сілкіндіре оятып, ұрпақтан -ұрпаққа жететіндей шоқ тастап кеткен ағартушы-қайраткерлер-Әлихан Бөкейханов, Мағжан Жұмабаев, Ахмет Байтұрсынов, Міржақып Дулатов, Жүсіпбек Аймауытовтардың қоғам алдындағы саяси-әлеуметтік қызметіне де тарих әділ төреші болды. Кейінгі ұрпақ оларға құрмет көрсете отырып, олардың өмірін сүйсіне оқиды, шөліркеген жандай тұнығынан тамсана сіміріп, ұлылар өмірінен өзімізге ғибрат алып келеміз. Иә, түптеп келгенде, XX ғасыр басындағы ұлт зиялыларын ел құрметіне бөлеген олардың бойындағы ұлтжандылық пен отаншылдық қасиеттер дер едім.

Ұлт зиялылары туралы айтқанда, мен ізденіс барысында «Мәдени мұра мемлекеттік бағдарлама сериясы бойынша «Қазіргі түркі философиясы» атты жиырма томдық кітапты оқып шықтым. Бұл еңбекте Алаш зиялылары туралы: «Алмағайып тарихи аласапырандар тұсында ғұмыр кешкен ұлы ағаларымыз бір-біріне биік талап қоя білген, егер ұлт мүддесіне қылаудай көлеңке кемшіліктер байқаса, оны күлбілтелемей, әлдебір арам ниет көздемей, ашық

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область

айтқан», - деп жазған. Бұл пікірдің астарына мән беріп қарайтын болсам, елімізді мәдениет пен білім, ғылым өресіне сүйреген қайраткерлер еңбегінің орасан зор болғандығын және олардың қоғам алдындағы адалдығын кейінгі ұрпақтардың ұлығылауы туралы айтылып тұрған жоқ па? Қазақ деген намысқой да өжет халқымды өміршең еткен де, ұлылық деңгейіне көтерген де, айдай әлемге танытқан да әр ғасыр тоғысында осындай елім деп өткен ұлдары болса керек.

Иә, тарих тұңғышына көз жіберсең, ата қоныс жер үшін, сол қоныстан қуылып, соры қайнаған елі үшін «ақ білектің күшімен, ақ найзаның ұшымен» ұрандап жауға тиетін, халқына бас иетін батыр бабаларымыз бен тағдырдың қиынына төзгенмен, тарихтың қиянатына көнбеген, «көш бастаса көсем болған, сөз бастаса шешен болған» даналарымыз, қай тарапта да жауға белін бермеген, басын имеген, сол халқымыз не көрмеді?!

Қазақ қазақ болғалы,
Қазақ атқа қонғалы,
Не көрмеді бұл елім?!

-деп бөрілі байрақ астында елді бірлікке үндеген Сүйінбай ата секілді кемеңгер жырау бүкіл қазақ елі басынан өткерген ауыр кезеңдерді еске түсіріп, терең ойға шомылдырады.

Расында да, елін сүйген, жерін сүйген, халқының өткенін құрметтеп, болашағын ойлайтын, төл тарихын сыйлайтын біз секілді жас ұрпақты айтары мен берері мол өткен тарих елесі ойландырады, толғандырады, тіпті еріксіз көзге жас алдырады.

Бұл даланы анам жаспен суарған,
Бұл далада атам қолға ту алған,
Бұл далаға жылап келіп уанғам,
Бұл даланы көріп алғаш қуанғам.
Бұл далада өскен жанда жоқ арман!

Бұл Қасым ақынның жүрегінен атойлап шыққан, ар-намысқа шақыратын өлең жолдарынан таудай биіктікті, даладай кең махаббатты байқаймыз.

Күлдір-күлдір кісінетіп,
Күреңді мінер күн қайда?!

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область**

- деп іштей ұлттық идеяны жүрегінде сақтаған, азат елдігін, еркін тұрмысты аңсаған бабалардың әр толғауы кезінде бойға қуат, жанға медет, үмітке тірек болса керек...

Шынында да, біздің халқымыздың тарихы, қоғамдық-әлеуметтік ел басқарудағы дарындылығы өзге халықтарға ұқсамайды. Қазақта әр ханның тұсында бір сұрқылтай болатындығы сияқты әр ғасырдың өзінің ел билеуші көсемдері, қол бастаған батырлары болған. Шалқар дала, кең-байтақ әсем өлкемізді дүниеге тойымсыз озбыр көздер көреді. Қызығады, қызғанады, иеленсем дейді. Сондай қысылтаяң шақтарда қылышын жарқылдатып, «біртіндеп садақ асынған, біріндеп жауды қашырған, қорамсаққа қол салған, қозы жауырын оқ алған, атқан оғы жоғалған» ерен ерлер еңбегі ешқашан ұмытылмақ емес, біздер бұл қалың тарихты асыл жәдігерліктей үкілеп, «мойнымызға бойтұмар етіп тағып жүруіміз керек» деп ойлаймын.

Әлқисса, тарихты жасайтын да, оны жаратушы да – халық. Мен – сол халықтың бір перзентімін. Нәсілге, текке, түске бөлінбеген ұлттық тұлғалардың қадір-қасиеті бүгінде ақиқаттан аңызға айналып, біздерді, жастарды, ойландырып келе жатқандығы сөзсіз. Ой толғанысында отырған мен үшін бүгінгі ұлттық тұлғаларға төрелік айту, әрине, қиын. Бірақ бабалар мен бүгінгі ұрпақтың арасындағы алтын көпірді жалғау – менің намысымды ширықтырып, жадымды жаңғыртуға, тарихты білуге ұмтылдырады.

Иә, ХХІ ғасырдың уақыт дөңгелегі айналып келген сәтте: «Тұрған жерін тұрақтаған тұғыры берік ел едік, іргемізді ірітпей, бір жеңнен қол шығарып, атам қазақтың абыройын сақтайық» деп атойлап ар-намысқа шапқан Абылай ханның кемеңгер ақылшысы Төле би бабамыздың ғибратты сөзі бүгінде де өркениеттің тар жол тайғақ кешу жолына түскен бүкіл қазақ халқының парызын, міндетін көрсетіп бергендей.

Асылы, «Әр ұрпақ тарихты қайта жазып шығады».

Тұңғыш Президентіміз Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаев айтқандай, сонау тұлпардан тұлпар, сұңқардан сұңқар, асылдан асыл туған замандарда өмір сүрген, толғамалы найза қолға алған арыс бабаларымыздың мәңгілік батырлықтарын насихаттап, бүгінде тарихымызға қайта назар аударылып жатқандығының өзі көңілге қуаныш сыйлайды. Жанымызды жадыратады. Өйткені еліміздің тарихының тамыры ешқашан суалмайды, замана көшімен алға жылжи береді, өткен тарих пен бүгінгі тарихты келешекпен жалғастыратын тек қазақ халқының өз ұлдары емес пе, мен солай деп ойлаймын. Әрине, бұл пікірімнің астарында бір шындық жатыр...

Туған жер. Туған тіл. Салт-дәстүр. Туған тарих. Қасиетті төрт анасың Сен!..

Осы алтын айбарлы мемлекеттік құндылықтарды құрметтеу біздірге, бүгінгі жастарға, үлкен жауапкершілік жүктейді. Рәміздерді

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область**

құрметтеу, түптеп келгенде, халқымыздың жастарының өй-өрісін, өзгеше бірегей бітімін танытып қана қоймайды, жаһандану заманында, тіпті, қоғамдық ойлауына, қазақша сөйлеуіне де да ықпал ететіндігі сөзсіз.

Халқымыз бүгінгі бүлдіршіннің – ертеңгі ел келешегінің берік қалыптасқан өзегі деп осы Отандық патриотизмді ту етіп, нұрлы болашақ астында ұрпағын ізгіліктілік, өз елін сүйуге баулып келеді. Бұл – берік қалыптасқан дәстүрді ұлттық тәрбиенің өзегі, дінгегі десе де болғандай. «Атаның ұлы болма, адамның ұлы бол» дейді ұлы Абай. Бұдан асқан сөз бар ма?! Бұл идея бүгінгі таңда жеке тұлғаны қазақстандық патриотизм рухына тәрбиелеуде аса қажет. Еліміздің Президенті Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаев: «Қазақстанның Отаншылдық сезімін тәрбиелеу білім беру мекемелерінде, мектепке дейінгі орталықтарында, барлық ұйымдарда көкейкесті болып табылады» - деген еді. Олай болса, тарихты білу, қастерлеу, Отансүйгіштік – қазақ жастарының ұлттық - қоғамдық санасын белгілейтін әлеуметтік тарихи қалыптасқан сезім. Аса қасиетті сезімнің оты сөнбесін, ол Мәңгілік елімізге, Мәңгілік тілімізге, бәрімізге Жерұйық болған сүйікті Отанымызға қызмет көрсетуден бастау алып, ұлтымызды жылыта берсін деймін!.

Өтегенов Жарқын

8 сынып, №40 ЖОББМ

Орал қаласы

ХХІ ғасырдың көшбасшылары

Өз ортасында беделі биік, қандай қадам жасаса да, нық сеніммен алға жүретін адам нағыз көшбасшы бола алады.

Жауапкершілік, терең ой, батылдық, тапқырлық сынды қасиеттер жаңа заман көшбасшыларының бойында болуы тиіс. Қазіргі жастар, яғни ХХІ ғасырдың ұрпағы бұл қасиеттердің барлығына ие десем қате болмас. Олардың әрқайсысы ақылды, белсенді болып өсіп, болашаққа жаңа қадам жасайтын көшбасшылар. Мемлекетіміздегі, қоғамдағы салалар осындай жандардың арқасында дами түсіп, үлкен жетістіктерге жетуде. Олар әлемдік ареналарда Отанымыздың мәртебесін биікке көтеруде.

Біздер ХХІ ғасырдың көшбасшылары, Қазақстанның болашағы өзімізді бар қырымыздан танытып, жан- жақты болуға тырысудамыз. Әрбір күнімізді өте тиімді өткізудеміз, өйткені біздер өнер саласында талантымызды шыңдасақ, білім- ғылым жағынан да бәйгелерден сүрінбей өтудеміз. Дебаттар, конференциялар, байқаулар біздерді бәсекелестікке емес, алға ұмтылуға

**Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область**

жетелеуде. Рухани құндылықтарымызды дәріптей отырып, ішкі жан дүниемізді байыта түсудеміз.

Болашағымыздың жарқын болуын тілейтін біздер үнемі ізденіс үстінде жүреміз, жаңа, тың дүниелердің жұмбағын шешуге тырысамыз. Ұлтымыздың өткенін, салт- дәстүрін құрметтей отырып, жаңашыл, батыл қадамдар жасап, тәуекелге бел буып, қиын шешімдер қабылдаудан еш жасқанбаймыз. Оқу орындарында ресми, мерекелік шаралар ұйымдастырып, егде жастағы адамдарға көмек қолын созып, өзімізден кішілерге қолдау көрсетудеміз. Мүмкіндіктері шектеулі, қиын жағдайдағы пенделерді материалдық жағынан болмаса да, рухани жағынан демеудеміз. Тақырыптары, мақсаттары әртүрлі акциялардың, флеш- мобтардың ортасынан табыламыз. Дәл осындай көшбасшы болудың арқасында өзімізді, келешек ұрпақты ешқандай пайда алып келмейтін зиянды әдеттерден алшақтатамыз. Салауатты өмір салтын ұстанудың көмегімен, спорттық сайыстарға қатысып, денсаулығымызды сақтаймыз.

Патриоттық сезімімізді оятып, жандандырып, еліміздің, ата- анамыздың, ұстаздарымыздың, бізге сенетін адамдардың мерейін үстемдету үшін, олардың үмітін ақтау үшін еш аянбаймыз. Қазақстанның бар жас ұрпағы өздерін нағыз көшбасшы болуға жетелесе деймін...

Панкратова Анна

8 класс, Специализированная школа №8

г. Уральск

руководитель: Джайкенова Г.Е.

Мой Казахстан!

Моя Родина – Казахстан. Она расположилась на самом большом континенте мира. Её просторы тянутся с запада на восток, от Каспийского моря до горного Алтая. В моей стране есть и огромные степи со своим особенным животным и растительным миром, и высокогорные хребты, увенчанные снежными шапками, и уникальные озера, и современные города. Но душа моей Родины – это ее народ. Уникальность населения Казахстана в том, что не смотря на многонациональность, люди живут в мире и согласии. А традиции и обычаи тесно переплелись и составляют культурное наследие своей страны.

Тымноголика и чудесна,

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область

Другойнасветенеттакойстраны.
Любаяграньтвояпрелестна,
С какойниглянешьстороны,
Всеэтичудесароднойприроды
Мысоотносимдружнотолько с ней,
С любимойРодиноймоей.
Мы – это в нейживущиенароды.

Так как каждый из нас является частью своей Родины, так и Казахстан является частью современного мира. И поэтому Президент делает все, чтобы наш Казахстан был государством с сильной экономикой, где делается все для человека. Будущее нашей страны – это мы, нынешние школьники. Это на нас Президент надеется в своем Послании «Казахстан 2050», где он ставит перед страной масштабные задачи и уверен в нас, в нашем успехе. Я, как и Нурсултан Абишевич, мечтаю о сильном, развитом государстве, с которым считаются в мире и почитают как великую державу. Это мы, молодежь, должны учиться и осваивать новые профессии, и в то же время сохранить традиции, самобытность своего народа и государства. Мы должны изучать языки, путешествовать по миру, быть открытыми новым знаниям, любить и ценить Родину. Казахиговорят: «НетземлилучшеРодины, нетлюдейлучше, чемнаРодине» («Туған жердей жер болмас, Туған елдей ел болмас»). Молодое поколение должно опираться на опыт и мудрость старшего поколения и выбрать верный путь к государству, где царят мир и спокойствие, где граждане свободны и равны, а власть справедлива и закон один для всех. Наше поколение должно научиться не только пользоваться ресурсами своей земли, но и поднять промышленность, которая будет производить товары, конкурентоспособные в мире. Я хочу показать Казахстан всему миру, так как его природа уникальна. Я хочу, чтобы мы были лучше своих родителей, ценили семью, были равнодушны к чужому горю, чтобы в государстве не осталось одиноких детей и стариков. Я хочу, чтобы образование и здравоохранение в нашей стране было лучшим в мире, чтобы студенты всей планеты мечтали учиться в этом государстве, а старики хотели бы поселиться здесь и встретить безбедную старость.

Казахстан – это страна, которой можно гордиться, которая заставляет сердце ее народа биться чаще, когда звучит национальный гимн, поднимается флаг. Казахстан – это страна патриотов, которые уважают и любят свою Родину всем сердцем и делают все для ее процветания и дальнейшего развития.

Свое сочинение хочу завершить прекрасными строками стихотворения «Моя Республика».

Конкурс сочинений среди школьников
на патриотическую тему – 2014 г.
Западно-Казахстанская область

И я уверена: так же будет впредь,
Не стариться тебе, а молодеть.
Ясна дорога наша, потому-то
Мне радостно на Родину смотреть.

Рахметоллина Алина

9 класс , СОШ №40

г. Уральск

Моя Родина

Думая о родине, мы думаем о той великой и прекрасной стране, в которой родились, связываем свою родину со сложной и интересной, насыщенной и, иной раз даже трагической историей родной земли.

Моя Родина – Казахстан. Казахстан гордится храбрыми батырами, талантливыми поэтами и акынами, писателями, которые воспевали любовь к казахской земле, призывали любить и уважать друг друга, сохранять мир и заботиться о будущем.

Моя Родина – государство, которое находится в Центральной Азии и Восточной Европе. Все, чем богата наша земля, вызывает у меня уважение и чувство гордости. Безграничной радостью наполняется сердце, когда слышу слова восхищения о нашем крае, о Казахстане. На казахской земле под одним шаныраком живут и трудятся люди более ста двадцати национальностей.

Столицей Казахстана является Астана. Это очень красивый город. Там живет наш Президент – Нурсултан Абишевич Назарбаев. Он уже 21 год правит нашим государством. И благодаря ему, наш народ процветает с каждым днем. Я учусь в школе №40. В свободное время я интересуюсь биологией и географией. Я хотела бы рассказать о растениях Казахстана.

В Казахстане свыше шести тысяч видов растений. Бетпак-Дала - занимающая пространство между озером Балхаш и реками Чу и Сарысу. Песчаные пустыни представлены в Казахстане такими массивами как Кызылкум (к западу от реки Сырдарья), Мойынкум (южнее Бетпак-Далы и реки Чу). Чаще всего барханы покрыты саксаулом и песчаной акацией. И все это просторы нашей страны.

Я люблю свою Родину, которой я горжусь и ценю!